DÖVAS
församlingsblad

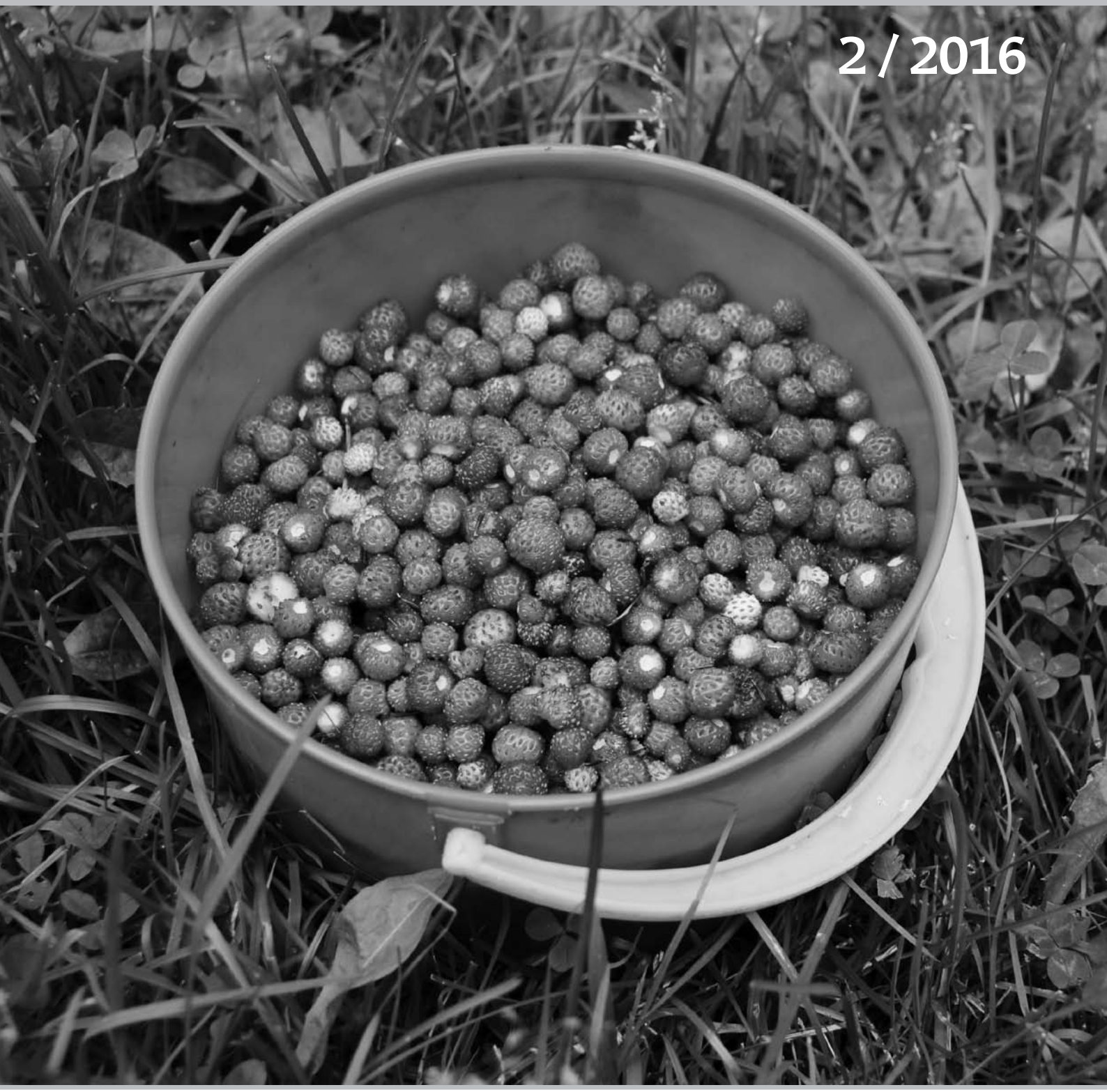

2 / 2016

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND
Kyrkans central för det svenska arbetet

Dövprästerna
i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:
Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:
Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:
Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:
Leila Ikonen (tf. dövpräst)
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: leila.ikonen@evl.fi

Åbo distrikt:
Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:
Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:
Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:
Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 37
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
12.9

MILJÖMÄRKT
441 697
Tryckeri

Guds kärlek tar inte slut

Från höjden fattade han min hand
och drog mig upp ur djupa vatten.
Han räddade mig
från mäktiga fiender,
från motståndare som var starkare
än jag.
De anföll mig på min olyckas dag,
men Herren kom till min hjälp.
Han förde mig ut i frihet,
han räddade mig, ty han älskar mig.
Mot den trogne är du trofast,
du är redlig mot den redlige.
Den rene möter du med renhet,
den svekfulle med list.
Du upprättar det förnedrade folket,
men de högmodiga kuvar du.
Du låter min lampa lysa,
Herren, min Gud, gör mitt mörker
till ljus.
Ps. 18:17-20, 26-29

Psaltarpsalmen kunde vara en andakt i sig. Den berättar hurdan Gud är. Som det står skrivet räddar Gud oss människor ”från djupa vatten”. Det kan med andra ord betyda depressioner, ekonomiska svårigheter, ensamhet eller annat som gör att vi mår dåligt. Ibland kan vi känna oss väldigt djupt nere i våra egna bekymmer, men inget mörker är så djupt, ingen sorg är så stor, att inte Gud skulle kunna se oss människor. Gud räddar oss och hjälper oss att orka vidare och att hitta en lösning till våra bekymmer.

Det sägs i psaltarpsalmen att Gud räddar oss från fienden, alltså från ondskans makter. Han vill inte att vi lockas bort till ett liv med tillfällig glädje, ett liv utan Gud. Till ett tomt liv där endast pengarna och den snabba och tillfälliga njutningen kallar. Den faran finns i vår tid, där allting skall gå snabbt och utan besvär. Gud vill att vi skall leva så att vi en dag kommer till himmelen. Det kan dröja ett tag och vägen är inte alltid lätt, men om vi väljer att följa Jesus så kommer vi en dag att få njuta av en glädje som inte tar slut. Det betyder inte att vi inte får njuta av livet och ha det roligt, det får vi absolut ha – också gudstjänsten är ju en slags fest med vin och bröd! – men vi skall inte tro att endast pengar leder till lycka. Om vi bara litar på pengar och andra människor kan vi en dag ha det svårt. Pengar kan ta slut och människor svika. Litar vi på Gud kan vi vara trygga. Guds kärlek tar inte slut och Gud sviker inte. Gud är trofast, han är som en klippa som inte rasar utan står kvar också då stormen rasar.

Glad sommar!

Maria Lindberg

Vad betyder familjen för dig?

familj

Tomas Uusimäki är mest känd som tv-profil. Alla känner igen honom från finska teckenspråksnyheterna vid Yle. Men han har även arbetat som teckenspråkstolk vid ett företag som heter Viparo.

Tidigare översatte han Lukasevangeliet, Johannesevangeliet och några delar av gamla testamentet till finskt teckenspråk. Det är så lätt att glömma bort att Tomas har sin familj också. Han har en roll till; papparollen. Han har nämligen två barn och hans fästmö heter Petra.

Namn: Tomas Uusimäki
Hemstad: Esbo
Favoritfärg: grön och blå
Favorithobby: golf
Favoritsport: golf och ishockey

Vad brukar ni göra med er familj i ert vardagsliv?
–I vår familj brukar våra barn ha olika aktiviteter ute: cykla, vandra, leka och med mera. För att vara tillsammans med familjen.

Också vi vill att våra barn blir pigga, till exempel åker vi tillsammans till simhallen. Där ska barnen känna att de har kul. Också andra program har vi haft för våra barn för att aktivera dem så att barnen känner sig nöjda.

Hemma brukar min fästmö Petra rita med barnen och göra olika slags konst eftersom hon är konstnär. Varje kväll brukar min fästmö berätta en saga för barnen.

Petra har sommarstuga. Där får våra barn uppleva naturen och göra olika saker i naturen: fiska, vandra, forska olika natur och få koppla av i naturen.

Vad brukar ni göra med era barn i er familj?
–Jag och min fästmö har olika personliga intressen. Jag är mest intresserad av sport och hon mest intresserad av konst. Vi vill vi låta våra barn får smaka på våra olika intressen och lära av oss. Vårt gemensamma intresse är sommarstugan. Vi brukar åka till sommarstugan för att vara tillsammans vår familj och vara för oss själva.

Tomas och Petra, samt barnen Aatos och Eelis på skidtur.

Har ni gett ett kristet liv till era barn?
–Ja, vi brukar följa vår kristna tradition t.ex. julen, påsk och med flera. Jag tänker att det är bra att veta vad den kristna läran innebär och lära sig normerna. Det är bra att läsa till våra barn så att de ska få lära vad handlar om att vara kristen.

Vad betyder himmelsfärd för dig?
–Ja, alla är alltid lediga från jobbet. Det handlar om Jesu färd till himmelen. Förr i tiden var alla butiker stängda och det gav mer tid med familjen. Men idag är alla butiker öppna. Ändå håller vi vårt sätt att vara tillsammans med vår familj under himmelsfärdsdag.

Vad betyder familj för dig?
–Då var jag liten såg jag på mina föräldrar hur de följde med min uppväxt. Men nu är det jag som är i pappans roll och har ansvar för mina två barn. Jag förstår på ett annat sätt och mer nu än då jag var liten. Det är nu min tur att ta ansvar och följa med de två barnen; hur vi ska ge en möjlighet att de en dag blir vuxna. Det går inte att återkomma, att göra allting om igen utan det sker bara en gång. Vi ska tänka på hur vi har tid att vara tillsammans med vår familj.

Barn ska lära av oss vad vi har berättat till dem att ta med sig när ni blir vuxna. Det handlar om ansvarsfullhet.

Vad vill du säga till läsare om familjen?
–Jag har sett familjen som en skyddsplats. Där kan barnen komma till en trygg plats. Då kommer jag på vad bibeln berättar om den förlorande sonen. När sonen gick ut till världen lämnade han sin far och sin familj. Efter en tid kom sonen till slut tillbaka hem till sin far. Jag ser att det handlar om att familjen är den skyddsplats som finns.

Text: Janne Kankkonen
Foto: Ur Tomas Uusimäkis album

Dövprästen *hälsar*

Hej på er! Det är sommar! Vi kan se Guds skapelse i dess allra rikaste form. Blommorna blommar och doftar i diken och på ängar. Lugna molnfria sommarkvällar hjälper oss att slappna av och vila. Naturen ger oss mat. I början av sommaren mognar jordgubbarna och nypotatisen. I slutet av sommaren kan vi skörda bland annat olika slags bär, äpplen och sädesslag. Vi kan känna tacksamhet för allt gott vi får av Gud och naturen. Förhoppningsvis får vi i år njuta av en varm och solig sommar.

Nu i sommar händer det en del inom kyrkan på teckenspråk. Veckan före midsommar ordnas ett teckenspråkigt konfirmationsläger i Ruokolax i östra Finland. I år finns det inga finlandssvenska unga på lägret, men jag kommer ändå vara med på det. Det känner jag tacksamhet över. Det är roligt att träffa unga och höra deras tankar och frågor. Dövas Kyrkodag ordnas igen traditionsenligt dagen efter DHBS familjedag. Platsen är – liksom förr– Hällsand, Kyrkans Ungdoms sommarhem nära Solsand i Jakobstad. Hoppas vädret är fint så att vi kan vara ute. Mer information om Kyrkogångsdagen finns på s. 13 i denna tidning. En skön och välsignad sommar till er alla!

Maria

Olikhet behövs!

Efter en paus på några år besökte jag igen De Dövas Missionsfest. I år hölls dagarna 9–10.4 i Tammerfors. Temat var "Erilaisina eteenpäin" (ung. Olikhet leder framåt). Särskilt de dövblindas situation och verksamhet lyftes fram under helgen.

Då jag kom till Kalevakyrkan, en mycket hög gråvit betongbyggnad med raka väggar – formad som en fisk om man ser den uppifrån! – var det redan en massa människor på plats. Många satt till bords eller köade efter sopplunch, andra hade redan ätit och gick omkring bland försäljningsborden. Man kunde köpa lotter, kort och handarbeten till förmån för De Dövas Missions Afrikamission.

Vid ett bord träffade jag en mörkhyad kvinna som sålde lotter. Hon berättade att hon hette Zuhuri Mgwen och var hemma från Tanzania, men hade bott redan många år i Finland. Jag köpte några lotter, men vann inget.

Zuhuri från Tanzania sålde lotter.

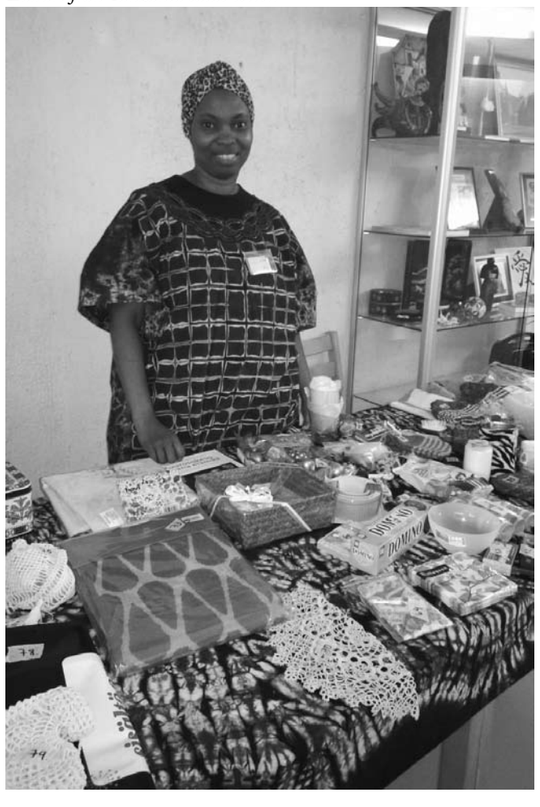

Årsmöte

Själva programmet hölls i församlingssalen en trappa ner. Det började med årsmöte under vilket det framgick att dövskolorna i Eritrea behöver mer stöd. Inkeri Vyyryläinen gladdes ändå åt att församlingarna fortfarande samlar kollekt till De Dövas Mission. Hon nämnde som exempel en församling i Jyväskylä, som årligen skickar 15 000 € till Eritrea.

Under årsmötet diskuterades situationen i Estland och Karlen. Någon undrade varför bidraget slopats. Riitta Kuusi förklarade att det upphört eftersom man i Estland inte upplever sig att ha behov av understöd. Karelen i sin tur saknar arbetare, därför går det inte att stödja dem, trots att det finns ett behov.

I år valdes tre nya styrelsemedlemmar. Styrelsen består nu av följande personer: Jaana Aaltonen, Kristiina Hovi (ny), Riitta Kuusi, Hannu Laaksonen, Terhi Lappinen (ny), Marja-Leena Lehtonen (ny) och Esko Sänkiniemi. Riitta Kuusi fortsätter som styrelseordförande.

Mingel och missionskrets

I år fanns det mycket ledig tid mellan årsmötet och middagen. Det tyckte många var bra. Det behövs tid att prata då man ses så sällan. Finlandssvenska teckenspråkiga såg jag bara några, men däremot träffade jag många nya människor.

På kvällen var det många olika program. Bland annat fick Päivi Ahtiainen, som jobbar på Dövblindas center i Hervanta i Tammerfors, ett standard som tack för ett mångårigt arbete vid Missionskretsen. Den pensionerade diakonen Terttu Riihimaa berättade mer om och visade bilder från den snart 30-åriga kretsen. En teckenkör tecknade sången: "Siunaa koko maailmaa" (ung. "Välsigna hela världen")

Den första dagen blev lång och då bussarna till övernattningen anlände var det många som snabbt sökte sig till dem.

Kalevakyrkan i Tammerfors byggdes för 50 år sen.

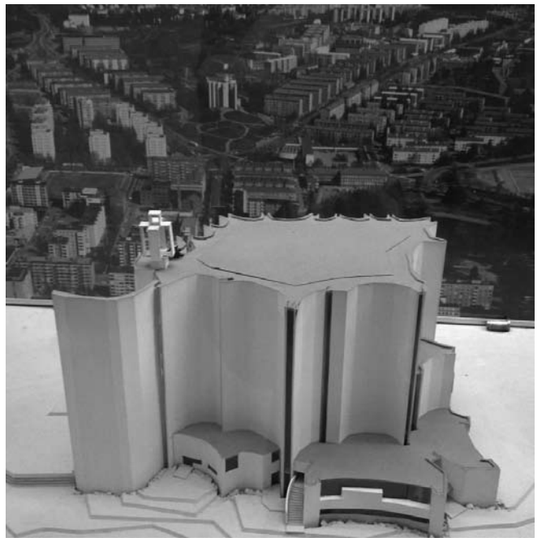

På miniatyrmodellen ser man att kyrkan har formen av en fisk.

Mässa i mäktigt utrymme

Följande morgon var det mässa i Kaleva kyrka. Kyrkan är designad år 1966 av paret Raili och Reima Pietilä och firar alltså i år 50 år. Salen var enorm och ljus, med stor golvyta, höga och vitgrå betongväggar och höga fönster. Mässan gick både på finskt teckenspråk och talad finska, så att de två prästerna Maria Saukkonen och Taru Varpenius turvis tecknade och tolkade varandra. Texterna lästes av en hörande och evangeliet tecknades av en döv man. Domprost Olli Hallikainen predikade om Jesus som den Gode herden, och teckenkören tecknade en psalm.

Efter lunchen var det dags för de sista programmen. Vi fick höra om dövblindas situation i Afrika. En del barn har turen att få gå i dövskolor eller få stöd hemifrån, andra lär sig varken gå eller tala då ingen vet hur de kan hjälpa barnen. Man vet inte heller alltid vad dövblindhet beror på, utan har en nästan magisk syn och lever på hoppet att återfå synen som av ett under. De Dövas Mission behövs alltså också i framtiden och flera missionsfester är på kommande. Nästa år blir den i Kuopio.

Text & foto: Maria Lindberg

Försäljningsbord med olika handarbeten och kort.

En nöjd deltagare – Eila Hirvi.

Yrke: kantor

Yngve Svarvar i Maxmo är pensionär, men vikarierar som kantor nästan varje vecka. Vad är kantorsyrket för ett arbete?

Vad gör en kantor?
–Man spelar orgel. Man spelar psalmer och liturgisk musik i gudstjänsterna. En kantor borde också kunna sjunga. Ordet 'kantor' kommer från 'cantor', som är latin och betyder sångare. Om det är lite folk i kyrkan och de inte sjunger så bra, får jag kämpa och sjunga med i alla verser. Om jag hör att det är duktiga sångare i kyrkan, så låter jag bli att sjunga. Det hör också till att kantorn leder kyrkokören, och i skriftskolundervisningen lär kantorn ut psalmer och liturgisk musik. Om man är anställd som kantor ska man också sköta om orgeln.

Är det svårt att spela både med händer och fötter?
–Visst är det svårt. Man ska nog vara ung när man lär sig det. Jag var lite över 20 år när jag började. Jag hade tur. När jag studerade till lärare i Nykarleby seminarium, byggdes en piporgel i festsalen, så jag fick öva på den.

Måste du öva mycket?
–Ja, jag övar både hemma och i kyrkan. Jag har nyckel till kyrkan och kan gå dit när som helst. Och jag övar inte bara på grund av jobbet, utan också av intresse och för att utvecklas. Jag kan nog inte hålla mig borta från orgeln.
–Du övar varje förmiddag på pianot här hemma, säger Eivor, Yngves fru. Och du har nog spelat genom hela psalmboken.
–Ja, man ska vara beredd på att spela vilken psalm som helst.

Får du alls bestämma själv vad du spelar?
–Nej, prästen ringer några dagar före gudstjänsten och säger vilka psalmer jag ska spela. Det är nog bäst att prästen väljer psalmer, för psalmtexterna ska höra ihop med det som predikan handlar om. Men mellanspel och slutmusiken, det som kallas postludium, får jag välja själv.

Idag spelas också modernare musik i kyrkan.
–Ja, tiderna ändras. Till exempel på bröllop vill man ha annat än psalmer, och då kan det vara svårt att hitta noter till sångerna.
–Ibland har vi fått söka sångerna på You tube, säger Eivor.

Yngve Svarvar vid kyrkorgeln i Maxmo kyrka.

Är det ett ensamt arbete att vara kantor?
–Nej, man ser ju mycket folk i kyrkan. På begravningar är kantorn med på minnesstunden, för någon ska kanske sjunga en sång. Då har vi också övat tillsammans på förhand. På bröllop är kantorn med bara under vigseln. Fast ibland vill paret som ska gifta sig öva på att gå fram till altaret, så då övar vi på förhand.

Vad gör du under gudstjänsten när prästen talar?
–Jag sitter och vilar. Jag måste nog vara alert och veta när det är min tur att spela igen. En gång hände det att jag började spela fel psalm. Då hörde jag bara ett obestämt mummel där nerifrån, och förstod att det var fel psalm.
–Man måste också komma ihåg att spela rätt antal verser, säger Eivor.

Hur ska man vara klädd när man spelar orgel?
–Man ska nog ha mörk kostym och vit skjorta. Ingen har sagt det åt mig någon gång, det har bara varit underförstått att man ska klä sig så.

Du har en vuxen döv son, Thomas. Hur har du förmedlat ditt musikintresse till honom?
–Thomas har nog varit med till kyrkan och sett hur orgeln fungerar. Han säger att han ”hör”, men hur han upplever ljudet vet jag inte. Men det är nog mycket vibrationer i en orgel.
–Vi håller fortfarande på och lär oss teckenpråk och vi har mycket kvar att lära oss. Thomas bodde 20 år i Sverige, och vi träffades så sällan att vi hann glömma en del av det vi hade lärt oss. Nu är Thomas tillbaka i Finland och jag och Eivor lär oss teckna igen. Och vi börjar nog se en förbättring!

Text & foto: Hannele Rabb

Via speglarna kan kantorn se vad som händer i kyrksalen.

Fotarbete. På en kyrkorgel spelar man också med fötterna.

Orgeln – ett gammalt instrument

En kyrkorgel fungerar med lufttryck. Luft ska strömma genom piporna. Då hörs det vackra ljudet. När Yngve Svarvar sätter sig vid kyrkorgeln, startar han den genom att trycka på en knapp. Han behöver inte trampa luft i orgeln, det sköts av en maskin. Han berättar att förr i tiden sköttes tramporna av en skild person, som stod med hela sin kroppstyngd på ena trampan och steg sedan över till den andra trampan.

Orgeln är faktiskt en gammal uppfinning. Redan 250 f. Kr. byggdes den första orgeln i Alexandria. Det var en vattenorgel. Man fick luften att strömma ut ur piporna med hjälp av vattentryck. Under romerska tiden spelade man orgel då gladiatorerna stred på arenorna och då man red i kapp med stridsvagnar. Kejsar Nero tyckte själv att spela orgel. Det ordnades också orgeltävlingar och den som vann fick bland annat träffa oraklet i Apollons tempel i Delfi.

Den tidens orglar var förstås mindre. Dagens kyrkorgel är det största av alla musikinstrument.

Orgeln blev ett kyrkligt musikinstrument för ca 1000 år sedan. I Finland byggdes de första kyrkorglarna på 1500-talet. Ett kyrkorgelbygge är ett petigt jobb, för ljudet i varje pipa måste ha precis rätt ton, rätt klang och rätt styrka. Man ändrar på pipornas ljud först när orgeln står på sin rätta plats.

Yngve berättar att han ibland kallas ”Klockaren”. Speciellt äldre personer på landsbygden kallar kantorn klockare. Förr var kantorn också klockare och skötte om ringningen i kyrkklockorna. Ja, egentligen var det tvärtom; det var klockaren som också var kantor. År 1939 kom en ny lag som skilde på de två uppgifterna, och orgelspelaren kallades enbart kantor. Om man går ännu längre bak i tiden, före det fanns skolor, var det också kantorns uppgift att lära barnen att läsa. Ursprungligen var kantorn en sångare, som ledde församlingssången.

Text: Hannele Rabb

Sommarpyssel

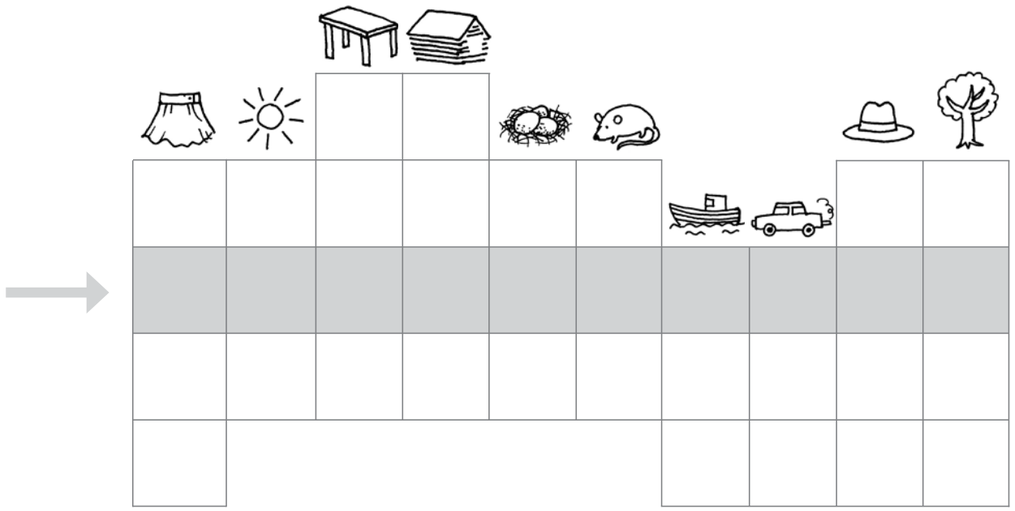

Vem sa vad i Bibeln? Dra streck mellan citat och person!

1. ”Ormen lurade mig och jag åt.”	**A. Maria, Jesu mor**
2. ”Och de magra och fula korna åt upp de sju första, de feta.”	**B. Gud**
3. ”Hur ska detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.”	**C. Farao**
4. ”Ljus, bli till!”	**D. Moses**
5. ”Skall jag ta hand om min bror?”	**E. Judas**
6. ”Låt barnen komma hit till mig, och hindra dem inte.”	**F. Kain**
7. ”Jag vill att du genast ger mig Johannes döparens huvud på ett fat.”	**G. Eva**
8. ”Den som jag kysser är det, grip honom.”	**H. Jesus**
9. ”Hur skulle en sådan som jag kunna gå till Farao och föra israeliterna ut ur Egypten?”	**I. Herodias dotter**

Rätt svar: 1G, 2C, 3A, 4B, 5F, 6H, 7I, 8E, 9D

Pyssel och frågesport – våren i Borgå

Evangelietexten visades på DVD.

De teckenspråkiga i Borgå har länge saknat en egen diakon, vilket har lett till att programmet vid Dövas församlingsaftnar varit ganska enformigt. I praktiken har det bestått av bara nattvardsgudstjänster. En kväll på hösten fick jag beskedet att man i också ville göra något annat. Inget är roligare än ett förslag från dem som deltar i kvällarna, så jag bestämde mig för att förverkliga önskemålen på olika sätt! Under våren 2016 har kvällarnas programutbud varit mångsidigare.

I februari höll jag en Bibelkväll med temat ”Dubbla kärleksbudet”. Vi drack kaffe och diskuterade om olika saker. Vid påsk, kyrkoårets största helg var det dags för en mässa, alltså nattvardsgudstjänst igen, men efter kyrkkaffet började det några väntat på. Då plockade vi fram papper, saxar, lim och kritor och pysslade olika bilder med påskmotiv. Stämningen var glad vid pysselbordet.

Följande månad, i april, höll jag en frågesport med kyrkligt och bibliskt tema. Det blev ett bra och jämnt resultat. Bara ett poäng skiljde vinnarna från den delade andraplatsen. I maj besöker dövpräst Janne Rissanen Dövas församlingsafton och berättar om Bibelns frukter. Tråkigt att jag inte kan vara med då. Det låter som ett spännande tema!

Text & bild: Maria Lindberg

Påskpyssel kring bordet: Aino Honkavaara, Berit Petäjäinen, Sari Koponen och Sakari Höysti, Håkan Westerholm och Birgitta Höysti.

Familjenytt

Döpt

Niklas Nathan Oliver Kiiski
Född i Åbo 5.3. 2016. Döptes 5.5. 2016.
Föräldrar: Heidi Kiiski och Mika Kasemäki.

Avlidna

Pirkko Hannele Leino
f. 7.9. 1963
d. 28.3. 2016

Sisko Maria Mäkinen, f. Aljasalo
f. 29.5. 1960, Kodisjoki
d. 27.1. 2016, Panelia

Jalmari Hilden
f. 8.6. 1927
d. 17.1. 2016, Hyvinge

Erkki Ahvonen
f. 17.10. 1936
d. 16.1. 2016, Hyvinge

Kari Benjam Hyötylä
f. 21.4. 1947
d. 13.1. 2016, Tammerfors

Markku Juhani Alakoski
f. 8.8. 1954
d. 10.1. 2016, Jurva

Suoma Laila Isometsä-Eira
f. 27.6. 1925, Kolari
d. 9.1. 2016, Uleåborg

Sommarbön

Tack Herre för din kärlek och omsorg för oss människor.
Tack att vi kan lita på att du hjälper oss då vårt liv känns tungt
och att du inte vill att någon av oss skall komma gå vilse från dig.
Vi står inför en ny sommar. Låt den bli till vila och ge oss nya krafter.
Beskydda oss alla både på land och till havs, på sommarstugor och i städerna.
Var du med oss varje dag.
Amen

Kyrklig information

Händelsekalender

3.7.

kl 11. Dövas kyrkogångsdag vid Hällsand, Hällvägen 307, Jakobstad. Kl 12 håller Maria Lindberg nattvardsgudstjänst, utomhus om vädret är varmt och vackert.
Sopplunch och övrigt program: Birgitta Wallvik berättar delar ur Jakobstads Nejdens Döva rf:s historik och Anna-Maria Slotte om sin forskning. Fri samvaro.

Anmälning senast 27.6 till Maria Lindberg med tanke på sopplunchen.
Epost: maria.lindberg@evl.fi
Mobil/sms: 050-3427129
Skype: maria.lindberg22
Facebook: Maria Lindberg

DHBS:s familjeträff i Jakobstad

Lördagen 2.7. kl 11–17, Solsand, Hällvägen 315-317, Jakobstad.
Vi har lite program, både för vuxna och barn, och så bjuder DHBS på pizza.
Anmälning senast 28.6. till:
gunbrittwesterlund@yahoo.se
eller tel. 050-5173740.

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797 8/8 (och 558 på finska).

Maria Lindbergs arbetstider som dövpräst (KCSA) och som församlingspastor i Borgå

30.5.–10.7. KCSA
11.7–14.8. Borgå
15.8–11.9. Semester

Albert Tallroth-seminarium

Albert Tallroth (1871–1899), var döv, bildhuggare, och grundade flera av Finlands första dövföreningar, bland annat den i Vasa. Till hans minne ordnade Vasa Dövas Förening rf ett festseminarium 2.4.

I år är det 145 år sen Tallroth föddes. Han blev bara 27 år gammal. Under sitt korta liv hann han bli en viktigt person bland döva. Han ansåg att döva skulle hjälpa sig själva och inte vänta på att hörande ska hjälpa dem. Tallroth räknas som den finländska dövkulturens fader. Han var också den som införde sång på teckenspråk.

På Tallroth-seminariet fick vi ta del av intressanta föreläsningar. Markku Jokinen berättade med roliga exempel om hur föreningslivet har förändrats under årens lopp, Tiina Naukkarinen föreläste om Tallroths liv och Outi Ahonen berättade om guldålderns döva konstnärer och visade foton på målningar där man kunde se dövkultur inbakade i motiven.

Fyra av föreningens medlemmar, Heino Niemelä, Ethel Tarvonen, Risto Koivula och Seppo Ylivarvi, fick ta emot ett pris, Albert Tallroths livsverkspris, för långt och aktivt deltagande i föreningsverksamheten.

Några av de konstföremål som Tallroth gjorde fanns utställda, bland annat en träskulptur som en föreningsmedlem tur nog såg och ropade in på en auktion, och gav vidare till Vasa Dövas Förening.

Om fem år, år 2021 ordnas nästa seminarium.

Text & foto: Hannele Rabb

Prismottagare: Heino Niemelä, Ethel Tarvonen och Risto Koivula.

Intressanta föreläsningar. Publiken var koncentrerad.

Ordförande Elina Blundin höll öppningstalet, Markku Jokinen berättade om föreningsliv och Outi Ahonen om tre döva konstnärer.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn: .....

Tidigare adress: .....

Ny adress: .....

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Läsarbrev

Hej alla!

Jag funderar på ordet PÅSK då jag äter påskmat. Känner någon av er till berättelsen om ordet påsk och pasha och från vilken land ”påsken” kom hit?

Liten historielektion. Pasha är en dessert gjort på kvark som har sitt ursprung i ortodox påsktradition. Pashan har kommit via Ryssland med den ortodoxa tron. Ordet pasha betyder just påsk på ryska. Ordet härstammar från hebreiskans ’pesach’, som har sitt egentliga ursprung i judarnas uttåg ur Egypten, men ordet har förvandlats till ’påsk’ under kristendomen. Det ursprungliga syftet med att göra pacha var att man kunde ta tillvara rester av mjölkprodukter från tiden innan påskfastan.

Alltså kom ordet påsk från Egypten med judarna norrut till Ryssland och paschan småningom till oss. Vi får njuta av dess smak.

Hoppas får trevlig läsning för er.

Soliga hälsningar!
Eva Sahlström

BA2
Itella Posti Oy
Itella Green

INTRESSANT I KYRKAN

Under året presenterar vi olika objekt som vi stöter på i kyrkor och kapell, eller utanför. Läsarna är också välkomna att skicka in foton.

Kollekthåv

Foto: Hannele Rabb

Nya kollekthåvar i Trefaldighetskyrkan i Vasa. Det krävs armmuskler för den som bär upp kollekten. Speciellt kring jul när det är mycket folk i kyrkan kan håven bli tung av alla slantar. Ett problem idag är att många bara har bankkort med sig, och inga pengar. I Sverige har det därför blivit vanligt med kollektomater i kyrkorna, dvs betalningsautomater för kollekt.

Kyrkspån

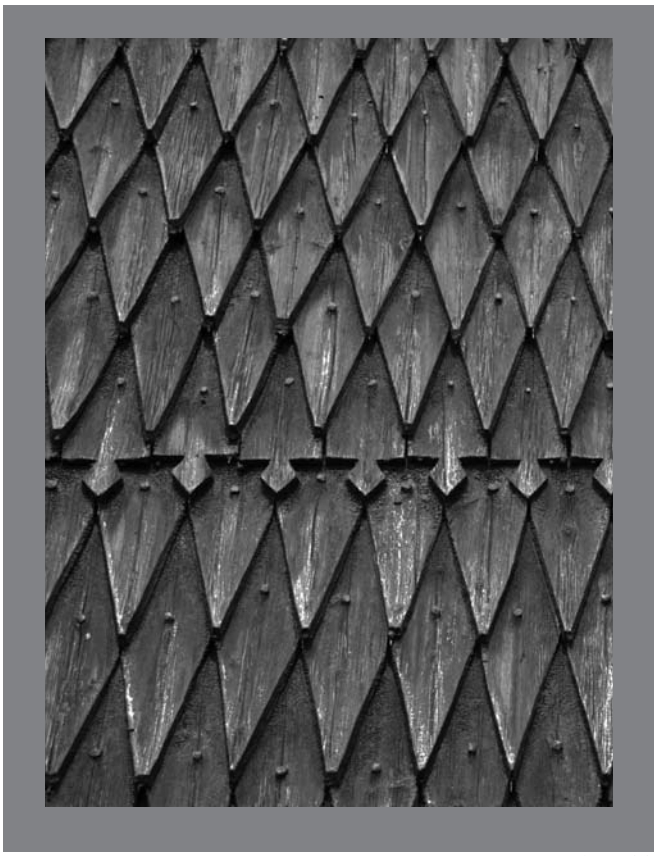

Foto: Hannele Rabb

Kyrkspån eller stavar gör man oftast av furu. Nertill är spånen ca 2,5 cm tjocka och upptill är spånen tunnare. Helst ska virket spjälkas, och inte sågas, för då håller det längre. Man doppar spånen i tjära innan man spikar fast dem. Om man därefter regelbundet tjärar taket, så håller det i minst 100 år. Fotot visar taket på S:t Lars kyrka i Storkyro.

Har du ett foto som du vill visa i tidningen? Mejla det till:
maria.lindberg@evl.fi eller posta pappersfotot till:
Maria Lindberg, Södra kajen 8, 00130 Helsingfors.

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND